

หนังสือยูดา

ผู้เขียนจดหมายฉบับนี้คือยูดาซึ่งเป็นน้องชายของยากอบ ท่านทั้งสองเป็นน้องชายของพระเยซูเจ้า คือเป็นบุตรชายของ โยเซฟและมารีย์ แต่ท่านทั้งสองได้ถ่อมใจลงและเรียกตัวเองว่า "ทาสของพระเยซูคริสต์"

ยูดาได้เตือนพวกคริสเตียนเกี่ยวกับผู้สอนเทียมเท็จเหมือนกับจดหมายฉบับที่ 2 ของเปโตรและขอให้ผู้อ่าน "ต่อสู้อย่างจริงจังเพื่อความเชื่อ" โดยเตือนเขาว่า หลังจากที่พระเจ้าทรงช่วยพวกอิสราเอลให้พ้นจากการเป็นทาสในประเทศอียิปต์ พระองค์ได้ทรงทำลายทุกคนในพวกเขาที่ไม่เชื่อ พระองค์ได้ทรงรักษาคนบาปไว้จนกว่าจะถึงเวลาพิพากษา พระองค์ได้ทรงทำลายเมืองโสโดมและเมืองโกโมราห์ และพระองค์จะทรงพิพากษาคนที่กล่าวก้าวร้าวและคนที่ "เพื่อสิ้นกระทำให้เนื้อหนังเป็นมลทิน" ยูดาได้ใช้คำพยากรณ์ของเอโนคเกี่ยวกับการครอบครองของพระคริสต์ (ในยุค 1,000 ปี) และการพิพากษาของพระองค์ในเวลานั้น

- 1 ปัญหาเกี่ยวกับผู้ที่ละทิ้งความเชื่อเสีย (1:1-4)
 - ก คำนำถึงพวกคริสเตียน (1:1-2)
 - ข เหตุที่เขียนถึงพวกคริสเตียน (1:3)
 - ค ความหวังเกี่ยวกับพวกคริสเตียน (1:4)
- 2 ลักษณะของผู้ที่ละทิ้งความเชื่อเสีย
 - ก เป็นคนอธรรม (1:4)
 - ข กลับเอาพระคุณของพระเจ้ายกเป็นเหตุให้กระทำความบาป (1:4)
 - ค ปฏิเสธพระเยซู (1:4)
 - ง กระทำให้เนื้อหนังเป็นมลทิน (1:8)
 - จ ประมาทต่อผู้มีอำนาจ (1:8)
 - ฉ พุดจาบจ้วงถึงสิ่งที่เขาเองก็ 모르จัก (1:10)
 - ช เหมือนสัตว์เดียรัจฉานที่ไม่มีความคิด (1:10)
 - ซ เป็นคนบ่นที่ประพฤติตามความปรารถนาอันชั่วของตัวเอง (1:16)
 - ฌ กล่าวคำโอ้อวดต่าง ๆ (1:16)
 - ฎ เห็นแก่หน้าคนเพื่อหวังประโยชน์แก่ตน (1:16)
 - ฏ คนที่แยกตัวออก (1:19)
 - ถ ประพฤติตามสันดานอันชั่วช้า (1:19)

ฐ ไม่มีพระวิญญาณ (1:19)

3 ตัวอย่างจากประวัติศาสตร์และเหตุที่ละทิ้งความเชื่อเสีย

ก คนอิสราเอล--เพราะเขาไม่เชื่อ (1:5; กคว 14:22-23; สดค 78:10-54; 106:6-33; ฮบ 3:8-19)

ข พวกทูตสวรรค์ที่ทำบาป--เพราะเขาไม่ซื่อสัตย์ คือไม่ได้รับการไถ่ (1:6; 2 ปต 2:4; วว 12:3-4)

ค ชาวเมืองโสโดมและชาวเมืองโกโมราห์--เพราะความชั่วฝ่ายผิดศีลธรรม (1:7; ปฐก 13:13; 18:20-21; 19:4-13; 2 ปต 2:6)

ง ซาดาน--เพราะความจองหองและการตามอำเภอใจ (1:8-9; อสย 14:12-15; ยอก 28:11-19)

จ คาอิน--เพราะพยายามได้รับความรอดโดยการประพฤติ (1:11; ปฐก 4:1-8; 1 ยน 3:12)

ฉ บาลาอัม--เพราะเขาโลภเงิน (1:11; กคว 22:15-17)

ช โคราห์--เพราะเขากบฏต่อผู้นำที่พระเจ้าทรงตั้งไว้ (1:11; กคว 16:1-3)

4 การเปรียบเทียบเกี่ยวกับผู้ที่ละทิ้งความเชื่อเสีย (1:12-13)

ก หินโสโครกในการประชุมเลี้ยงสุกรัก (1:12) หมายถึงความอันตรายซึ่งเรามองไม่เห็น

ข เมฆที่ไม่มีน้ำ (1:12) หมายถึงคำอ้างที่จะไม่สำเร็จ

ค ต้นไม้ไร้ผลในฤดูที่ออกผล (1:12) หมายถึงว่าเขาตายแล้วในขณะที่เขาควรมีชีวิต

ง คลื่นอันร้ายแรง (1:13) หมายถึงการเสียเวลาเปล่า ๆ

จ ดาวที่ลอยลับไป (1:13) หมายถึงว่าทางนั้นไม่มีเป้าหมายแท้จริง

5 การพิพากษาต่อคนที่ละทิ้งความเชื่อเสีย (1:14-15)

ก ผู้ที่ส่งข่าวสารคือ เอโนค (1:14)

ข ข่าวสารนั้นคือ การพิพากษา (1:14-15)

6 วิธีป้องกันความเชื่อของเราไว้ (1:20-25)

ก ตัวเอง

1 จงสร้างชีวิตขึ้นบนความเชื่ออันบริสุทธิ์ซึ่งมาจากพระวจนะของพระเจ้า (1:20)

2 จงอธิษฐานในพระวิญญาณบริสุทธิ์ (1:20)

3 จงรักษาตัวไว้ในความรักของพระเจ้า (1:21)

4 จงคอยทำการเสด็จกลับมาของพระเยซู (1:21)

5 จงสรรเสริญพระเจ้า (1:24-25)

ข คนบาป

- 1 เกี่ยวกับคนที่สงสัย (1:22)
- 2 เกี่ยวกับคนที่อยู่ในเขตที่อันตราย (1:22)
- 3 เกี่ยวกับคนที่อยู่ไกลจากพระเจ้า (1:23)

ค องค์พระผู้เป็นเจ้า

- 1 กิจการของพระองค์สำหรับเราในปัจจุบัน (1:24)
- 2 กิจการของพระองค์สำหรับเราในอนาคต (1:24)